

לא תחזרו!

א

כל הארץ הזאת היא שלנו, בהחלטת, של כולנו, ואינה ניתנת להימסר ממנה לאחרים. ירושה היא לנו מאבותינו, ובוורוה ובה-ינו בדבר ד', אשר ממשלו בככל דור ודור, לאברהם אבינו "לזרעך הארץ הזאת" (בראשית יג:ג) "לזרעך עיר עולם" (בראשית יג:ט) "בארכץ לך אתנה" (בראשית יב:י) "לזרעך הארץ הזאת". נואשת טז:יז "וליעקב כל הארץ" (בראשית יט:ח) ליעקב אבינו ולזרעך כל הארץות" (בראשית יט:ג) "הארץ לך ולזרעך" (בראשית יט:יא) הארץ לבני ישראל נתתי לכם מודשה"

(שמות ז:ח) "לזרעם נחלו לשולם" (שמות ליב:יא)

לפיכך אחת ולהמיד הדברים ברורים ומוחלטים, כי אין כאן שום שטחים ערביים ואדמות ערביות, אלא אדמות ישראל, נחלות אבותינו הנצחית, אשר אחרים באו וبنו עליהם, שלא ברשותנו ונוכחותנו, ואנחנו מעולם לא עזבנו ולא נתקנו את נחלות אבותינו, תמיד תמיד המשכנו כל קשי תודתנו איתן וכל תקפה של מהאתנו הנמרצת לפני החזקה האכזרית והמלכותית שלהם בהן. כן מצוים אנחנו בשחררנו אותן. וכן לא נזוב אותן ולא ניחק מתן, וכן ידונם הדברים נס במדורות העבריות שבעליטה על שיבתו באחרית-הימים אל ארצנו וחלתי אבותינו, וגם בספר זקוריאן שלהם, ואושרים הדברים נס בדברי חכרי-הלאומים אשר בסיסם מלחמת שווה חתרא'.

כִּי כָל הָרֶץ הַזֶּה, לְפִי כָל מִלְוָא גְּבוּלֹתֵי הַתְּנִינִית, שִׁיכְתּוּ לְשָׁלֹוּ עַל יִשְׂרָאֵל.

ב

בחזוןינו בזמננו, במקורה האידידית "בְּבָא מַיִינָה" ויהיליס קג:יז וברגדה הקץ, שנדרוי צה. ספר חכורי ח'כו, אורחות יסוד וקרוא כיה ביה ישועת מלכנו יהוד-יעיה סי:טו אל ארץ אבותינו ארץ חירני וקרשנו זאת, לא לקחנו מעת העברים אשר ישבו בתוכה, בשמיותה, שום שלטון מונשליך שלא ריח להם בה,

אליא חדרנו אל ארצנו את בהתמוטת השלטון הדר שלט עלייה ענן, ובognתת והחלת אסות הדולם, אשד מתקדנן והארח את זהה נין, ואשר הוודע בהתעלות התרנויות את הזדאות הגותם בצדעת שיטנות נאדרנו זאת. יודעת ומכדי נאה, נשבדה הארץ האניתה שלא לקחנו מאטם שום שלטון משלתי, גם הערבים בני הארץ נחדרם נזאת נסנק וכ恬וג וגנטא ביה.

גם אלה ידע לך, כי לא גרשנו אותך מהתיישבם פה בארץנו וזה נחלת אבותינו. ארץ נבאותנו נביאנו ומפלכינו, פלכינו, ומשגנש מקריםנו והופענחו חכליל-אנשטי. אלא שחם בעצם. אם מתוך פחדת והחגהות נזרחות או מחרך חמימות פוליטיות של יפה-ידי דברים מסוימים ושיית' "מחנה פלייטס" למדאה עיי' העולם חסוב וחרוח, נזה ועווץ כמה מקומות שישוחם כהן. ואנחנו הפסחנו ונספחים. לבנות עיר-עיר במשפחות נוראות אל-הרים. ממוקשנו אל ישראל הפטון עז והעוצמות לעם. ברוך אליהם. בעבותות קדרש לבון עזם וארגת, תזרענו ורבותה הפטות, בגדר ובmeshap, לתקאות מצחט וכומת החזרות שכאיתו שביבת-צער,

**וז' ציבאות עיתם ותשגב למ' א'לד' יעקב, לא נסוג מארך ותחניינו
ובשחור נקדא, ד' אלהים צבאות הארץ פניך וניאשעה.** (יהיליס מו:טו)

שב' יהודה הכהן קוק

ירושלים עיסותי

לא תחזרו!

(מחודש)

ועל זה (עקבות תקומות קודש נחלת ד' לעם ד') עתידין לתת את הדין כל גודלי ישראל ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלובי (אור החיים, ויקרא כה, כה).

א)

חטא ופשע מסירת קרקעינו של ארץ ישראל נחלת אבותינו לרשות גויים אין אלא חולשה של חסרו דעת אמונה ולא יותר - וזה לא לטובתם של ישראל אלא לדעתם וכשلونם חלילה. כמו לודיפתם ולסכנותם, ד' ישמדנו, ולהרפותם ולדרואם.

ב)

אין שום צד הינו, לאיסור תורה כפול ומהלט זה. של מסירת איזה חלק של קרקעינו לרשות גויים, חז, לצמיהות ובהחלט, ולפיכך החוב על כל אדם בישראל ועל גודל תורה בישראל, על כל שר ממשלה בישראל, על כל איש צבא בישראל, למנוע ולעכב את זה בכלל אומץ וועה, ומון השמיים יסייעו.

ג)

עד כמה שתאה מעצבה וממודרת המצאות המילולים המלאכותית של עיקומיותהו וסילופי-שעות כלפי גבולות ברית-קוזש זאת, כאמור אלוקים ומעשו זה, שאיןינו ניתן להטעם ולהסתלף - חרוי איננה אלה. חוכא ואעלולא, חזק והבל, אם גם מכאייב ומקשא בפרופורי כסילדשען, והו לא מייד.

ד)

כל מה שיעשה במעשה בלתי-חוקי זה, בניגוד ובקלוקל לשילמות תורה ישראל ולתוקף בעTHON ישראל, אם מצד שיבושים מדינאים או מצד היטosi תלמיד-חכמים, הוא בעל ומוביל מיעיקרו ולעלום מבחינת הקיום ההיסטורי והמציאות המשנית של עם ישראל, בכוחם עיי' העולם חסוב וחרוח, נזה ועווץ כמה מקומות שישוחם כהן. ואנחנו הפסחנו ונספחים. בעבותות קדרש לבון עזם וארגת, תזרענו ורבותה הפטות, בגדר ובmeshap, לתקאות מצחט וכומת החזרות שכאיתו שביבת-צער.

ה)

צבי יהודה הכהן קוק

לעולם יעמוד ויתקיים.